

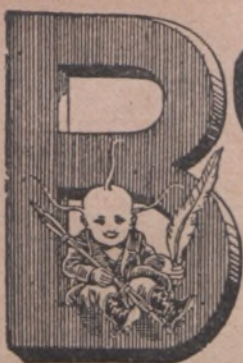
BORSSZEM JANKÓ

FŐSZERKESZTŐ: CSICSERI BORS

Budapest, augusztus 4.

XLV. évfolyam 1912.

(31.) 2330.
SZÁM

A jós

Kossuth F. — A harcot folytatni nem kell féltek jó lesz ha mindnyájan beleegyeztek én nem ellenzem.
(A vesszők és pontok fölrakását az olvasóra bizzuk)

A testületi szellem

Mélyen tisztelt tintanyaló társak,
Borzasztó a felületességünk!
Anélkül, hogy bárkit is bemártsak,
Bizony be kell ismerni ezt nekünk.
Csak firkálunk reggel, délben, estve
Derék rőndért feketére festve,
Káromkodva az ellen, ez ellen,
Azt se tudjuk, hogy mi az a
Testületi szellem.

Mindig mondtam, hogy az ujságoknak
Hasztalanul kerepel a szája;
Szerencsére most bölcsen kioktat
A rendőrség sajtóirodája:
Hogy aszongya, ha a rendőr szúr is,
Ha fejünkbe hetven lukat fúr is,
Ez nála csupán egyéni kellem:
Az a fő, hogy egész más a
Testületi szellem.

Bodáéknak igaza van ebben,
Pár példával töltsük ki a margót:
Amért néha váj idegen zsebben,
Ki nézné le a derék csavargót?
Akinek a katufrékja rongyos,
Ne mondjuk rá mingyárt, hogy toprongyos,
Ettől lehet előkelő jellem:
Ha nála is magasztos a
Testületi szellem.

Vagy nézzünk szét tán az Országházban:
Ki gáncsolná a hős ellenzéket,
Ha furulyáz andalodó lázban
S fejhez vagdos tintatartót, széket?
Bárha kissé rútak is e tettek,
Hibái csak az egyes egyednek,
Büszkén dönghet az ököl a mellen:
Mert azért emelkedett az
Ellenzéki szellem.

Ne sajnáljuk tehát a költséget,
Mélyen tisztelt tintanyaló-társak,
Dicsérjük a derék rendőrséget,
Mireánk már e feladat vár csak.
S ha egy biztos úr tán belém kötne,
Fejbe verne, a szemembe köpne,
Míg karja közt lelkem kilehellem:
Vigasztal, hogy nem ilyen a
Testületi szellem.

Meghalt a Mikádó!

Kedves Borsszem Jankó!

A bécsi Habsburg-kávéházban kártyázott egy kis társaság. Bienenstocknak rosszul ment, csak úgy dült a nyakába a rekontra-kassza és végül elvesztette a főpincértől kipumpolt koronákat is. Kétségbeesetten rohant el és a Rothschild-irodába szaladt, ahol mint hivatásos szegény lépett föl és ez alapon megkapta az obligát húsz koronát. Nosza, sietett vissza a kávéházba, leült a helyére és tovább játszott. Most se hagyta cserben a pechje. Mikor az utolsó koronája is elúszott, dühösen fejbevágtatta magát és felordított:

— Nekem még a Rothschild pénze is kevés!

A jó gazdasszony

Kisvárosi polgárok ülnek együtt és dicsérik a feleségüket, hogy milyen jó gazdasszonyok. Azt mondja az egyik:

— Az én feleségem maga tömi a ludakat, — azért van olyan nagy májuk.

— Az enyém — szólta a másik — sose késik el az ebéddel. Az ablaknál lesi, mikor megyek haza, akkor teszi tűzre a levest, hogy mire az asztalhoz ülök, éppen akkurátus meleg legyen.

És ráduplázott a harmadik:

— Olyan jó gazdasszony nincs mégse, mint az én feleségem. A multkor a legkisebb fiamnak elveszett az egyik harisnyája. Keresték, — nem volt sehol. Nálam nem veszhet el semmi, — mondta a feleségem — és csakugyan, délben benne volt a levesben.

Apponyi Párisban

Zórád rajza

(Vers-szövege a 4. oldalon)

Apponyi Párisban

Páris, Páris, oh drága városom,
 Hol Ady Endre szelleme oson
 És illatoznak búbajos grizettek:
 Hithű szivem itt feldobogni retteg.
 Miről beszéljek? Tán hazafiságrul,
 Vagy multamról, mely évrül-évre sárgul?
 Mit szónokoljak? Hisz nagy ész Clémenceau
 És ő se kell, pedig szava aranyzó.
 A politikus uraság itt sifli,
 Főbb téma ah, a strimpfli vagy a kifli,
 Egy kis kokottnak szebb, nagyobb a hire,
 Mint nékem otthon, ki a hon vezire.
 Kinek daloljak itt panaszt Tiszáru!
 Nincs egy kebel sem, mely felém kitérül.
 Kit érdekel a rémes, zord erőszak?
 Bár egy kicsit ez nemcsak him-, de nő-szak.
 Kinek zokogjam el szép baritonnal,
 A munkapárt hogy bánt velünk s a honnal,
 Ki érti meg zengő szavamnak ércét,
 Ki oldja szét körmondatimnak fércét?
 Nem, nem, itt citrom nékem nem virul,
 Még az se, mely az utcákon pirul.
 Megyek, megyek a jó jezsuitákhoz, —
 Oh Páris, téged Apponyi kiátkoz.

Következtetés

— A Fingerer Aladár megkérte a lányom kezét. Eljöttem a főtisztelendő rabbinus úrhoz, hogy megtudjam, vallásos és erkölcsös ember-e a kérő?

— Mint tudni tetszik, nekünk minden évben van egy engesztelő nagyböjtünk. No és a Fingerer urat még sohase láttam böjtkor a templomban, amiből azt következtetem, hogy bizonyára nincsenek bűnei.

Hivatalos jelentés

(A rendőri sajtóiroda nyomán)

Tegnap éjjel rémes sikoltozás, jaj- és segítségkiáltás verte föl a Boda Dezső-utcai őrszoba környékének poétikus csendjét. A nyugalomból fölzavart lakók rémülten siettek az ablakokhoz és egész tisztán hallották, amint az őrszobából fájdalmas hangok harsognak ki. Mint a rendőrség megállapította, az történt, hogy egy *Civil* János nevű egyén brutálisan garázdálkodott és mikor *Galamb* István rendőr udvariasan csöndre intette, nevezett egyén előbb az utcán vágta meg többször a rendőrt, majd az őrszobában folytatta a vérengzést. *Civil* János, akit közveszélyes embernek ismernek, mert rendőri kardokkal már több ízben súlyosan megsebezte magát, a mult éjszaka felöntött a garatra és énekelni kezdett. *Galamb* rendőr elébe állt és gyöngéden így szólt:

— Uram, kegyeskedjék figyelemmel lenni az alvó emberiség nyugalma.

Ebben a pillanatban a garázdálkodó kirántotta *Galamb* kardját s miután a rendőr csizmáján kiélesítette, bele akart dőlni, t. i. a kardba. Az emberséges, nemes gondolkodású rendőrnek valósággal dulakodnia kellett, hogy *Civil* a rémes öngyilkosság kivitelében megakadályozza. Erre kétszer egymásután elsült a rendőr revolvere. Mint kiderült, a polgári egyén kiragadta *Galamb* övéből a revolvert és a rendőr mellébe lőtt. Mind a két golyót megtalálták később *Civil* János lábaszárában. A rendőr szerencsére sértetlen maradt, de épp oly könnyen hivatásának áldozata is lehetett volna.

Ezek után csak természetes, hogy a brutális egyén a rendőrt vad erőszakkal az őrszobába cipelte. Itt nyolc rendőr volt ebben az időben. *Civil* János rugdálni, ütni kezdte *Galamb* Istvánt, mire a rendőrök összetett kezekkel, rimánkodva kérték, hogy ne kövessen el erőszakot. A megháborodott ember azonban sorba, pofozta, boxolta, vágdalta a rendőröket, akik kétségbeesetten kiáltottak segítségért. A polgári egyén annyira elvesztette önuralmát, hogy a kilenc rendőrrel vívott harca közben huszonnégy helyen sebezte meg magát. A jölelkű rendőrök nyomban telefonáltak a mentőkért, akik a Rókusba szállították *Civil* Jánost. A szerencsétlen itt néhány órai vergődés után végelgyöngülésben kiszervezett.

Herczel

Mit szól ehhez a királynak
 Doktora, a Kerczel:
 Báró lett öméltósága,
 Professzor úr Herczel.
 Örömben, mámoromban
 A lábam bokázik

S a vakbelem meghatottan
 Könnyejtől ázik.
 Professzor úr, a kis késít,
 Hadd gyűjjön a vágás!
 A belemet eddig úgyse
 Szedte még ki mágnás.

Az utónév

— No Icig szomszéd, most megváltoztathatja a keresztnévét. Megengedte a miniszter.

— Bah! Talán legyek István vagy Imre? Mért nem kívánja mindjárt a miniszter, hogy szombaton egyek szalonát? . .

Testületi szellem: —

Bér rajza

— Rőndnek muszáj lönni!

Dicsőffy Loránd

a Nemzeti (Nép-) Színház előtt

Megmondtam, úgy-e, hogy hiába ármány és intrika, Engem nem lehet agyonütni. Nagy voltam mindig, mégis kóbor ripacs-ban-dákkal kellett vándorolnom és Sekszpör halhatatlan Leár királyát a bivalytasnádi szinkörben domborítanom.

Hiába döngettem babér-övezte buzogányommal Nemzeti Teátrumunk csarnokos oszlopai-nak ércapuját Botondként: még Somló sem akart szerződtetni.

Elkeseredtem. Félrevonultam . . . Banda! . . . Mit intrikáltok? A talentum nem halt meg, csak aludt.

Bejártam a nyugatot. Ujjászülettem, a halhatatlanság jogán. Saját poraimból támadtam föl Phönix-ként, most felrobogok az élet rivaldájára és kikergetem a színművészet templomaiból a fő-nikszeket és a fő-nimandokat.

Itt vagyok megint! Itt! Pukkadjatok meg! Utolsó banda! Vágódjatok hasra, kutyák! Pfu!

Majd adok én nektek, szélhámot üzni. Mit tudtok ti? Höh-hö.

Essetek hanyatt! Beóthy, csukd be a boltot. Te is, Ditroa. Imre bácsi, kend is haza mehet kapálni. Ripacsok!

Színházat alapítok. Nem játszik más benne, csak én. Egyedül Én. A Mester. A darabokat Én írom, és Én játszom, mint Wedekind. De jobban. A kritikusokra fütyülök. Még a köszönésüket sem fogadom. Mert én vagyok az Abszolút Mester. Én falok föl mindenkit, nem Shaw Berci. Lenyelem a Nemzetit, a Viget, a Magyarkát . . . Az Operát nem. Azt nem bírom lenyelni. Azt lerombolom. Így prütytente be a stréber Hevesinek, aki félt Engem szerződtetni a Nemzetibe, mert akkor kiderült volna, mi a művészet . . . De várjatok! Nem tapostatok el, szakállas banda, pálcás söpredék!

Azért is szerződöm a Nemzetibe. Fölveszek húszezer krón előleget. Másnap szegek. Szerződést, azt szegek, a művészet szabadságának jogán. Másnap a Vigbe szerződöm, laza ferdinen, legyen Ditroának egy jó, Hegedüsnek egy rossz napja és bezesebelek harmincezer krón előleget. Harmadnap magától begyön a boltomba Laci. Erőszakkal töm belém negyvenezer krónt . . . És akkor, akkor építke fent, a Gellért-hegyen, vagy valamelyik más hegyen, lombok alatt, fehér márványból egy klasszikus színpadot, ahol görög milióban irandó, de modern témájú darabjaiban Én játszom magam . . . Egy húszkoronás arany lesz a belépti díj, és száz nézőnél több nem jöhet be . . . Exkluzív színház lesz, a magyar dráma Bayreuthja, és még Amerikából is bedőlnek a pasik.

Majd Én megmutatom!

Hogy vegyek magam mellé legalább egy nőt?

Ki van zárva. Nem létezik. Torkig vagyok a nőekkel. Éjszakánként népgyűlést rendeznek palotám

erkélye alatt és sirnak, zogoknak, kezüket tördelik és a vágytól őrzöngve a földön hemperegnek.

Elég volt! Torkig vagyok a nőekkel. Mit adhatnak ők még Nekem?

És kivált a színésznő! Aki irodalomból él. Aki ezer koronáért ír köszönő-leveleket droguistáknak, hogy kitünő kenőcsétől rücskeim elmúltak, hogy húsz évvel visszafiatalodtam, kérek azonnal még egy tucat tégelyt, . . . és mindez csak azért, hogy a nevük belekerüljön a lapba, meg hogy ezer koronát kapjanak, mert másképp csak ezer frászt kapnának . . . Szemét-nép!

Utálok a primadonnákat. A könyököm csupa seb, úgy kinőttek rajta. Utálok bennök nem csak a nőt, de a színész legjogosulatlanabb fajtáját, amelyik nem magáért a művészetért harcol, küzd, szenved és alkot: hanem az úgynevezett dicsőségért, a hírnévért, sőt a pénzért. Aki mindenre képes, hogy a kritikus jót írjon róla. Mintha az, hogy a lapok megdicsérik, csakugyan azt jelentené, hogy alakítani is tudnak. Undorral tölt el ez a balkáni fertő. Ha nem szeretném nyomorult, hálátlan hazámat, aláírnám a Théâtre Français szerződését. De még egy végső kísérlet teszek. Még egyszer megpróbálom kiköszörültni a csorbát, melyet a magyar színművészetben, tehát kulturán ezek az ázsiai hordák ütöttek.

Én vagyok a Nagy Magambanjáró. Nem törődöm senkivel. Fütyülök mindenkire. Kifütyülök, ha kell, a közönséget. Én vagyok Én, és legkivált fütyülök a kritikusokra, akár csak a nőkre, mert csömört kaptam hizelgéseiktől és Én már nem olvasok színházi kritikákat, Engem ez már nem érdekel.

Pincnök! Hé! Nem hallja? Pincellér! Adjon nekem egy pohár cocktailt és két aszpirint, egy másik kávéházat, egy jobb várost, egy haladottabb közönséget, mert gyöngék az idegeim, és három, usque kettő koronát holnapig és mi az? Hol vannak a lapok? Hozza ide az összes lapokat! (Hadd látom, volt-e pofájuk megírni, hogy megérkeztem?)

Banda, banda, banda!

Vásár után

Pólya Tibor rajza

— No láttam a vásáron olyan iromba ökröt, hogy valamennyi marha közt az volt a legkülönb; akárcsak a sógort láttam volna a falu gyülekezetében.

— Akkor fene szép jószág lehetett!

Nyári dal

Borzasztó a nyári hőség!
Farr a velő bús fejemben,
Ijesztően szaporodnak
A spriccerek belsejemben.
Jobbra hajlik, balra hajlik
Az aszfaltos pesti ucca,
Dogy örvendhet ez időnek
Állatkertünk ároa strucca!

Mérl is nem születtem struccnak?
Nem nyomná most fejem bánat,
Porzó-lartóm homokjába
Beledugnám koponyámat.
Úgy is ott van minden földem,
(Beszámítva a tíz körmöm)
Legalább egy nyári versen
Nem kellene fejem iórnöm.

Az első osztályban

— Okos dolog volt, hogy a vasuti jegyek árát fölemelték.
— Úgy van, végre kényelmesen utazhatik az ember. Nincs annyi gyanus elem az első osztályban.
— Uraságod talán? . . .
— Igen, én se vagyok hivatásos ujságíró.

PAULINI: Nagy Képes Világtörténelem

VIII. Napóleon és az asszonyok

Napóleont robogó pályafutásán több asszony kalauzolta keresztül. Olyan nagyszerű volt tudniillik ez a pályafutás, hogy egy asszonyi szervezet nem bírta ki a fáradalmait. Az első volt Jozefin. 1796-ban, amikor a direktorium kinevezte őtet az olasz földön táborozó francia hadsereg főnyavalyájává, mielőtt beleszállott volna a táborba, akkor vette el Jozefint. Ez a Jozefin Beauharnais tábornok felesége volt, amíg a tábornok el nem vesztette a fejét. Beauharnais tábornok a rémuralom utolsó napjaiban vesztette el a fejét, dacára katonáember voltának és meg se találta többé. Elvitték a kosárral együtt, amelybe beleesett. Napóleonnak legyen mondva, Jozefin szerencsére hamarosan elfelejtette ezt a kis epizódot.

Különben Jozefin hat évvel volt idősebb mint Napóleon, bár be kell vallani, hogy teljesen önhibáján kívül. De viszont azt megint el kell ismerni, hogy mégis igyekezett reparálni ezt a hibát, amiről nem is tehetett. Letagadott őt esztendő. Jozefin akkor már *kilanult asszony volt*, mert közben Barrasnak is volt egyszer-kétszer a szeretője. Napóleon nem is panaszkodott. Napóleon akkor huszonhat esztendő volt, Jozefin harminckettő. De a szerelem óráiban, éjszakának idején, ki látja a korkülönbséget.

Boldogan élt Napóleon Jozefinnal tizennégy esztendőn keresztül és örömmel osztotta meg vele első és utolsó koronáját. Ha gyermekei lettek volna tőle, bizonyos, hogy nem is vált volna el tőle soha. De a nagy államérdekek megkívánták, hogy Napóleonnak örökösé legyen. És nem lett és nem lett. Pedig a tábornokok is akarták. És mégse lett és mégse lett. Óriási belső küzdelmek árán bírta csak elhatározni magát Napóleon, hogy dinasztiaja érdekében elváljon Jozefintől. Végül, tudniillik akkor már ennek a Jozefinnek egészen ráncos volt az orcája.

Még dehogyis volt elválva Napóleon Jozefintől 1806-ban, amikor Oroszországba volt készülöben. De a csodálatosan éleslátású császár akkor már tudta, hogy Jozefintől még két év mulva, még öt év mulva se lesz gyereke. Azért mérhetetlen örömet okozott neki a nagy szerencsétlenségben, hogy ebben az időben december 13-án fia született. Nem Jozefintől, nem is törvényes gyerek, de ez részletkérdés. A fiú meglett. Az anya Dénuelle Elenóra, egy dragonyos kapitány elvált felesége volt, akivel a császár az auster-

litzi csata után ismerkedett meg, testvérének, Murat Joachimnének szül. Bonaparte Karolinának udvarában, ahol a leány felolvasónő volt. Karolina udvarában ismerkedtek meg — aztán bementek a hálószobába.

IX. Walewska és Mária Lujza

Léon, a fiú szépen fejlődött és minden esztendőben egy évvel öregebb lett. Évei számával azonban egyre nagyobb könnyelműség vett rajta erőt, kártyás lett belőle és híres párbajozó. Na jó! Mikor ez kész volt, Napóleon ment Oroszországba. Lengyelországon haladt keresztül, ahol mint Messiást ünnepelték. Nagy bálokat, nagy vacsorákat rendeztek a tiszteletére, mint az

már egy Messiáshoz illik. Ilyen szerepében ismerkedett meg Walewska Máriával, egy csodás szépségű lengyel nővel. Varsóban ismerkedett meg vele egy lakomán.

Lengyelország akkor igen nagy bajban volt, nagyon szenvedett, mint elnyomott. Napóleon úgy gondolta, hogy ő maga nem ér rá foglalkozni Lengyelország felszabadításával, hanem majd Walewska útján megajándékozza a lengyeleket egy kis Napóleonnal. Hogy ez nem sikerült neki, ki róná meg érte.

A XIX. század elején aztán egy új szerelmi szenzáció lepté meg Európa zsúr-embereit. A Wiener Zeitungban következő hír jelent meg: Mi I. Ferenc Ausztria császára és nőnk, örömmel jelentjük leányunknak Mária Lujza főhercegnőnek Napóleon császár úrral történt eljegyzését. 1810. február 24-én. Sztürgöncím: Franz—Wien, Hofburg. Az

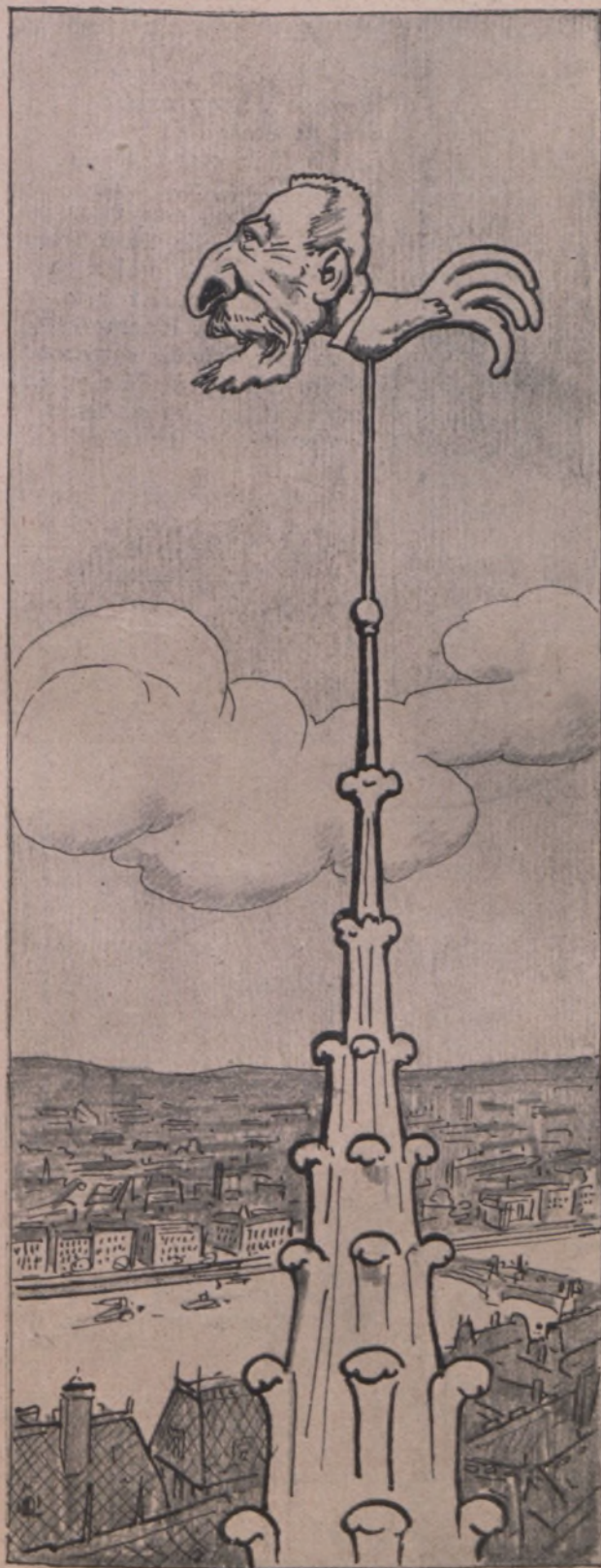
orosz nagykövet kővé meredt a meglepetéstől, nem is lehetett használni többé. Pedig a nagy hódítót útjában nem állithatta meg más, mint egy női test, amit elébe fektetnek. És meg is állította. A polgári házasság Saint-Cloudban esett meg április elsején. A dátum nagyon illett, Napóleont jól bolonddá tette Metternich e házasság révén.

Napóleon a következő gavallérosajándékokkal lepté meg nejét: 12 tucat batiszt ing = 19 ezer frank, 24 tucat zsebkendő = 10 ezer frank, egy bugyogó = tizenöt frank. Napóleont nagyon megfőzte Mária Lujza császári származása. Lujza nagyon szeretett rajzolgatni és Napóleon napokig elálldogált, hogy modellt álljon a feleségének. Felette hálásnak mutatkozott, amiért végtére egy igazi császári ágyat állíthatott a magáé mellé. És boldogsága a tetőpontra hágott, amikor abba bele született — a kis római császár. Élgyen — kiáltott fel Napóleon — Ende gut, alles gut. (folytatjuk)

Napóleon napokig elálldogált, hogy modellt álljon a feleségének

Uj dísz a parlamenten

Apponyi elfoglalja méltó helyét.

Tönődések

Seiffensteiner Solomontul

☆ O Heimi Flink fütönitü
Kürüsszögünö vokáciobo min-
den nop sétálto o fosorbo. O
fosor végün valt o temetü.
Feltönt neki ed üreg ember,
oki minden nop kijárt o
temetübe. Otáno ment és meg-
leste, ohojd ed sír fülütt jöj-
gotta: „Minek is holtál meg?
Minek vett el téged o jú Isten?
Miért nem élsz még mo is oz
enyim ürümre, oz enyim baldagságro?” O Heimi
kütelességnek tortotto, hojd vigasztoljo, elment hazzá és
manta: „Nézze, oram! O sars sopásait el küll viselni
férfioson! Mekholt, mekholt! Hiszen nincs von olejan
seb, omit oz idü meg nem jöjit.” — „Joj borátom,
— felette oz üreg — én nem todok ám felejtteni, én
nem todok vigasztolüdni, én nem fülhodjhotok o jász-
szol, mert oki itten nyuzik, oz oz én feleségem — mek-
baldagult elsü férje valt.” — Kippl-koppl o gráf
Opongye oreság. Ü nem felejt, ü nem békül, mert el
von temetve oz ü drágo mekbaldagult miniszteri széke...

A magyar sport

A magyarok felpakkoltak
Es Stockholmba zakatoltak,
S mert a magyar mindent tud,
Ut és vág és lök és rug,
Labdarugók, szabadúszók,
Súlyemelő, mászó, csúszók
Mekgköszörülték a torkot
S vígan éltették a sportot.

A magyar az szörnyen morgott,
Nem érte el a rekordot,
Lótott, futott mint egy lót,
Csöpp híjja, hogy meg nem hótt,
Majd ott maradt vízbefulva,
Es hazajött dulva, fulva,
Megverték őt hat-hét hosszal
S visszatért egy kis dísz-kosszal.

Jött az angol, jött a német,
Hogy a fene őt enné meg,
Jött a svéd és jött a dán,
Jött a finn is azután,
Orosz, osztrák, kongó-néger,
Hogy az ördög mind vinné el,
Mekgköszörülte a torkot
S vígan éltette a sportot.

Köszörüljük meg a torkot,
S vegyünk háromért két Sportot,
Mert a Sport, a Sport, az ó
Minden trafikban kapható,
Menjünk félreeső helyre
Es a Sportot szívjuk mellre
S mert mást ügysem tehetünk, hát
Igyunk egy pakli svéd gyufát.

Kedves Borsszem Jankó!

Engedje meg kérem, hogy elmondjam impressziómat egy előkelő budapesti milliomosról. A mult héten, gondoltam, jó lenne egy kis pénzt szerezni s mert éppen olyan kedvemben voltam, hogy dolgozni akartam, fölkerestem a főntemlitett lipótvárosi nagykereskedőt.

— Van egy nagyszerű tippem, — mondtam neki — most még nem árulhatom el, de mindenesetre kérek száz korona előleget.

A milliomos csöngetett, a cégvezetője bejött, akinek megparancsolta, hogy dobasson ki. Erre a cégvezető hívatta a főkönyvelőt, akit utasított, hogy dobasson ki. Erre a főkönyvelő hívatta a levelezőt, akinek meghagyta, hogy dobasson ki. Erre a levelező a praktikánsnak, a praktikáns a szolgának, a szolga a portásnak adta át a parancsot. Végül tényleg ki-dobtak. Csúnyán bántak el velem, az igaz, hanem rend, az aztán van a milliomos úrnál.

Riminiben

I.

Bér rajza

Boda Dezső. — Most itt állok megfürödvé . . .

Az egyenes lélek

Némuljon el most minden dal, mert
 Levelet irt Apponyi Albert,
 Fuvolahangú levelet,
 Mely énvelem és teveled
 Megérteti, hogy minden csalfa:
 Csal az omega és az alfa,
 Csal a főúr, csal a zsugás,
 Csal a Tisza, csal a Lukács,
 Csal a fiakker, csal a konflis,
 Csal a világ, bár tök a tromf is,
 Csal az erény és csal a gazság,
 Csak Ő: az út, élet, igazság,
 Az áldott lelkű főnemes,
 Ki mindig, mindig egyenes,
 Miként a nádszál, délceg, büszke,
 Szemében honfibanat üszke,
 Magyarhon legnagyobb fia;
 Mindig tiszta a mándlija,
 Foltot nem ejt rá semmi vegyszer
 És nem változtat elveket —
 Legfeljebb csak naponta egyszer.

Falusi könyvtár

— A miniszter jutalmat osztogat
 a legjobb könyvtárosoknak.

— Akkor a miénk' kapja a leg-
 szebbiket.

— Olyan derék volt?

— Bizony. Olyan tiszta az a
 könyvtár, mint a patyolat. Senki-
 nek se adott belőle.

Acélágyuk

— Gábor Áron negyvennyolc-
 ban harangokból öntött ágyút.

— No és most?

— Most pedig ágyúkkal haran-
 gozzák teli a világot.

Mutszuhiló

Fehér a gyász Japánban,
 Fehér és könnyű a halál ott,
 Mert él tovább az élet,
 Ba már a test sírjába szállott.

Nem halt meg a mikadó,
 Elrejték csak új mezében,
 Japán sorsát ma is még
 tartja éllelő kezében.

Tavasszal újra nyílik
 Az őszirózsák tarlolt bokra,
 S a felkelő nap arca
 Sugárt szór késő századokra.

Módosan

— Ejnye, ejnye, János gazda, hát kicsinált
 kigyelmed, hogy így össze van szagatva a ködmöne?

— Sose törd a fejed, ecsém! Majd kisüti azt
 a tekintetes törvényszék. Azér van!

A vicinális

— Nézd csak, komám, — áll-e az a masina vagy
 megy?

— Aligha nem megy, — mert mindig egy
 helybe' van.

Fantázia

A rendőr egy békés parány,
Az asztalos egy Góliát,
Kinek agyában fejlenek
Vészes fantazmagóriák.

Mivel a csöndes őrszobán
Cúgot kapott vagy huzatot,
Lelőtt, leszűrt, agyoncsapott
Rendőrökből egy tucatot.

S a vizsgálóbíró előtt
— Hát láttak már ilyen hülét? —
Az arcáról leképzélé
A bal szemét s a jobb fülét.

Ne higgyétek, hogy álmodott,
Nem lehetett álmodnia,
Ezért viselt gondot reá
Bodának több derék fia.

Dédelgeték, ápolgaták
S addig hordozták tenyeren,
Míg az elámult asztalos
Azt nem mondta, hogy: kegyelem.

S most hálaképpen ellenük
Százféle váddal képzéleg,
No, csak kerülj kezük közé
Még egyszer, asztalos-gyerek!

Megsimogatnak kétfelül
S oly gyöngéden bánnak veled,
Hogy magadat a rákosi
Nagy temetőben képzeled.

Hasonlatosság

— Mondja, nagymamácska, ki-
hez hasonlítok jobban: a papához
vagy a mamához?

— Mindakettőhöz. Megvan a
mamád tehetsége benned, hogy
tudod a pénzt kiadni és a papádé,
hogy nem dolgozol semmit.

Fenyegetés

— A londoni anyák azzal akar-
ják kicsikarni a választójogot,
hogy nem szülnek.

— Nana, nem olyan veszélyes.
Azért viselni fogják — az előz-
ményeket.

Riminiben

II.

Bér rajza

— Oh nagysád, mért nem vagyok én Tisza és maga mért nem a Justh-párt? . .

Az állatkertben

— Micsoda rettentő drágaság van itt!

— Ha ez sokáig így tart, hát nem lesz más
idekint, mint milliomos és állat.

Zavarban

Zsugori úr. — Eddig rendben volna. A szivart
végigszivom, a csutakját bagózom, a hamujából tubá-
kozom. De mit csináljak a füstjével?

M. K. ÁLLAMRENDSÉGI TISZTEK HÖDÖLATA RIMINIBEN.

Mihaszna András

székesfővárosi m. kir. rendőr szemlélődései

Van itt ész, mondok, de ojan halommal, hogy a magos Tátra szemétkupac hozzá képest. Oszt vérösre marcingolhatja a száját a tisztölt urnalisztika, mög-pukkadhat a vizsgálóbíró, az ügyész mög mindön ögyéb nassájú, én az maradok, aki vótam: szeretett szélkes-fővárosunk büszkesége, élkessége, érille, igassága és tapéntata. Mer, akire én kimondom a szentenciját, arrul ugyan lé nem szödi a körösztvizet még a kór-mány hivatalos ujságja sé.

Aszongya a vizsgálóbíró, hogy defektív lütte agyon a májusi rázongáskor azt a Ritter lovasrendört. Hát hiszen lóhet. A defektív is ember, ajis tévedhet. Tán éppeg egy tüntetveskedőt akart lepuffantani, de rossz helyre röpült a golyóbis. Mögesik ilyesmi Muszkaországban is, ahová mindég példának okájáér szaladgál a cucilistanép. De ebbül mi a tanulság? Az-é, hogy a rendőr a hibás, vagy az, hogy a defektívi testületöt alaposabban ki kék oktatni a céllüvésre. Ammondó vagyok, mán csak jobb emez; jó tönne a Liminibe hűsölő méltóságos feőkapitány, ha mingyár deróton telegráfozna a Szömöre Miklós kögyelmes úrnak, hogy rëndözzön be Szentlőrincön célbalüvöldöző oskolát a rendőrségnek.

De ha igaz is vóna, — mán pedig eskü szencsége alatt tagadom — hogy defektív vót a gyilkos, kerdőzöm az okos emböriségöt: tisztösséges dolog-é böcsülni való kamerádot kiszógátatni a vizsgálóbíró ténsúrnak? A cucilisták egyre azt hajtogatják, hogy nincs bennünk zsványböcsület se. No, mondok, e'mmá mégse egészen így van. Mer töszöm, ha azt látom, hogy a komám karddal vágja fejbe a cibilt, hogy a vére csakúgy szakad a disznónak, hát én mögesküszök még a Zsitvaji méltóságos úr előtt is, hogy itt vakújjak mög mind a két látó szömömre, ha a komám akár csak éggy ujjal is hozzányút vóna az istentelen cibil-bagázsihoz. Hát csak ne szavajjon nekünk a Népszava ujság zsványböcsületrül, mer értük mink a dörgést.

Inkább döggjön ezör ártatlan, minthogy egy m. kir. rendörnek möggörbűjjön a hajaszála.

Arrul is povedának, hogy aszongya, a röncör a hibás, hogy rossz szellemvel traktálnak bennünket a Zrinyi-uccai palotába. Nem köll ide sömmi röncör! Ész köll, kard mög pisztoll. Fene beszél szellemrül. Nem vagyunk mi spirituszisták. Baj van valahol: ráütök az én édös eszömre; még nagyobb a rezo-nérozás: itt a kardom; ha erre sé húzza be ja farkát a rázongó betyár: pisztollal tanitom röndre. Ahol ijjen tökéletös a rönd, ott nem köll sömmi röncör. Dicséröm is a tudományát a tekintetös mög nasságos rendörtiszt uraknak, hogy errül az eccörü igasságrul kitanították a buta cibilt, aki nem tuggya fölfogni, hogy egy jogáloba mi dukál neki, mi a rendörnek. A feőkapitány úr biztossan tud különbségöt tönni a közt, ha egy szervezett rázongó lü agyon egy kamerádot, mög a közt, ha egy tisztösséges rendör talájja el lüvésü hibábul, — hát csak nem állittyuk ki ország-világ csüfjára a bizonyítványt, hogy a rendör nem tud bänni a pisztollal. Az a néhány pofon mög rugás peig, amit a cibil kap az örszobán, sé ide, sé oda. De mindönesetre oda.

Lassabban hát a palagrafucokkal, tisztölt vizsgálóbíró úr. Nekünk is van palagrafucunk: az erüll, akít nem a bírósági urakul tanutunk. Mer ájjon csak ki posztra a kültekkön a nasságos bíró úr, maj mögtuggya, kinek a palagrafuccsa az igazabb. Okos embör nem könyvbül beszél, ha tüntetves zsványok küvel csinálnak jogálobot. A mi törvényünk a feőkapitány úr esze, kit is dicsérünk örökkön.

Öreg vakom, kend is abba bizik tán, hogy a vizsgálóbíró kiszabadijja? No, maj kijözanitom kendöt az örszobán.

M. m. r. m. l.

**A Borsszem Jankó
a jövő héten
Manöver-számot ad**

Ki hát a gyilkos?

— A rendőri sajtó legújabb közleménye —

A *Rendőri Sajtóiroda* közismert igazságszeretete, pártatlansága, elfogulatlansága és egyéb -sága, -sége arra indította fent címzett sajtót, hogy a félrevezetett vagy rosszindulatú polgári és munkássajtóktól annyira fölfujt *Majoros*-ügyben saját tudósítóját küldje ki avégből, hogy a nagyközönség ebben a históriában végre is tisztán láthasson.

Annak a hírére, hogy *Majoros Ádám* kiszabadult, magát az igazságügyminisztert kerestük föl. Az ősz államférfitől ezt kérdeztük:

— Van excellenciádnak tudomása arról, hogy a május 23-iki tüntetések alkalmával lelőttek egy szölgátteljesítő lovasrendőrt?

— Igen — volt a határozott válasz.

— Van továbbá excellenciádnak tudomása arról, hogy ennek a lovasrendőrnek a gyilkosa szabadlábon jár közöttünk?

— Nincs, de ha úgy volna, én ezt a legnagyobb bűnnek tartanám! — sikoltott föl az ősz államférfi, akitől a következő pillanatban elbúcsúztunk.

Tehát az igazságügyminiszter úr maga is képtelenségnek tartja azt, hogy *Richter* lovasrendőr gyilkosa, *Majoros*, egyéni szabadságot élvezzen akkor, amikor neki a börtönben van a helye. De hát — *facta loquuntur!* És ekkor tudósítónk a *Majoros Ádám* lakására sietett. Nem találta otthon. Nem, mert neki a börtönben volna a helye. Azonban utánanyomozott és megtalálta a *József főherceg-kávéház*-ban, ahol *Majoros* már ekkor a szocialista vezérekkel pezsgőzött.

Tudósítónk félrevonta *Majoros*-t és megkérdezte tőle:

— Igaz, hogy maga szabadlábon jár?

A legény leroskadt egy székre.

— Nem igaz, hiszen járni se tudok, annyit ittam.

— Lássá, magáról mégis azt írják a lapok, hogy maga szabadlábon jár.

— Hazudnak, kérem alássan.

— Mégis, hogyan történik az, hogy maga itt pezsgőzik és nem a börtönben ül?

A gyilkos mereven bámult maga elé:

— Biz isten, magam sem értem. A vizsgálóbíró úr talán egy kicsit be volt pityizálva, hogy engem kieresztett.

— Jó, jó, de magát a vádtanács eresztette szabadon.

Majoros nagyot nézett, majd egyet csapott a levegőbe:

— A vádtanács? Ej, én ezt a komániát sose tartottam komoly testületnek, olyannak mint például az államrendőrségi tisztikar.

— Jó, jó, de mondja, mit sajnál maga legjobban? Egyszerre kijózanodott. Megsimitotta a homlokát és szinte sírva gyónta ezt:

— Mit sajnálok? Hát a rendőrségi cellámat. Sok helyen voltam, messze jártam, másutt is volt jó dolgom, de a szívem csak azt sugja, hogy még az édes anyám ölében sem lesz ilyen jó helyem, mint itten. Masszíroztak, megfürdetek, ledörgöltek, feldörgöltek, mindennel etettek és egy nap húszszor is fölvittek az emeletre, hogy van-e valami mondani-valóm. Oh, uram, hogy miért is vittek el engem az ügyészségre!

Megvizasztaltuk.

— Ne sirjon, *Majoros*, hiszen majd utóléri az isten büntető keze, ha már a földi igazságszolgáltatás kibujt ön alól. Fölakaszthatják még magát, édes barátom, csak bizzék a jó istenben.

A fiú látszólag megkönnyebbült. Megkérdeztük tőle ekkor, amit egyébként régen tudtunk:

— Ki ölte meg *Richtert*, mondja meg édes *Majoros*, vallja be. No csak bátran, hiszen most nem kell szégyenkedni, most a rendőrség előtt áll.

A legény nagyott sóhajtott.

— Hát persze, hogy én öltem meg, de ha nem hiszik el.

— Meg mer rá esküdni?

— Meg én, hogy úgy éljen *Boda* meg az egész rendőrség!

Nos, mit szól ehhez a tisztelt sajtó és a bírói kar? Videant consules!

Lemásolta: *Farkas Antal*

Nyári riport

Mirreul-Irjack-fürdő, 912 július

(Az újságíró szabadságon van)

Ez egy kis fürdőhelyecske, Berlin közelében, de inkább Páris mellett már és itt a gall és germán szellem ölelkezik, a hármasszövetség árnyékában, amit odaát, Pétervárott most kovácsolnak vassá. Meleg van, roppant meleg van, ami nagyon valószínűleg, sőt szinte bizonyosan a hőemelkedésnek tulajdonítható. Emelkedés! Emelkedik a nap már a hegyek fölé — ezt a nagyszerű, ezt a forró, napbarnított verset, ezt a fű de meleg van verset az a Pókainé Gyulai Pál írta, mint lapunk mult számában már megirtuk. Unokanővére ennek a Gyulai Pálnak itt él most Amsterdamban, ahova ellátogattunk és beszélgetést folytattunk vele. Csak úgy folyt rólunk a beszélgetés. Fű!...

— Hogy van megelégedve a környezettel? — kérdeztük tőle és kikapcsoltuk azt az egyetlen gallé-runkat, ami még megmaradt összesen.

— Oh, nagyon, minden felséges, Budapest a legszebb város Európában, el voltam ragadtatva! — mondotta a tábornok. Azután megkért, tegyem közzé, hogy másnap mérsékelt helyárok mellett lép fel.

— Bizonyára, művésznő, — mondtam és megcsíptem azt állát. Ő felsége kegyesen bocsátott el és Paar gróf főhadsegédhez fordulva, megkérdezte, milyen jelenleg a termés Magyarországon. A termésit neki, egy kicsit meleg van.

De itt most mandragóra-fák virulnak a parkban és Berlinben most mindenki csak Döderlein professzor-ról beszél, a mű-termékenyítés hősről. Alkalmunk volt a jeles termékenyítőt New-York melletti kis laboratóriumában fölkeresni. Egész szobája össze volt termékenyítve, a szobaasszony sikált, nagyot sikáltott rémületében, mikor minket meglátott, olyan meleg volt.

— Mi a véleménye a magyarok stockholmi szerepléséről? — szólítottuk meg.

Caruso elgondolkodott.

— Azt hiszem, — mondta végre — Gyulai Pálnak az ön által említett művében már nem lehet szó a termékenyítésről, tekintve, hogy unokanővéréről van szó, mely esetben a törvény is tiltakozni fog.

Ami igaz, az igaz, az unokanővérek közötti házasságot a törvény még mindig tiltja nálunk. Az ítélet jogerős, az ügyész nem felebbezett. Ez azonban csak fokozta az elviselhetetlen hőséget, mire Csikágóban negyven ember és hat ló napszúrás következtében össze-vissza esett az utcán és a katonai büntető perrendtartásnak ehez, ugyebár, nincsen szava? De zsiros hívatalt, azt igen! Meg húsosfazekat a kormány szolgálatában! Na, köszönöm szépen.

De a mandagóra-fák csak virulnak, virulnak tovább... és édes illatot árasztanak a járókelők talpa alá... Esténként hűs szellő bágyadozik az allé sötétzöld fái között és II. Vilmos, a németek császára most egy ingujjban sétál végig az Unter den Linden lombjai alatt és mindenkit megszólít: „Hogy van a Samu bácsi?” vagy „Fű! adjon egy zsebkendőt, de meleg van, a kutya istenit!” Alkalmunk volt néhány

szót váltani vele, abban a percben, mikor kijött, ügyelve a tisztaságra és öltözékét távozás előtt rendbehozva.

— Hogy kibirom-e? — mondotta ő felsége, mosolyogva. — Hát persze, hogy kibirom, csak nem olvadhatok el? Egyébiránt Gyulai Pál találmányát arról a mesterséges, emelkedő hőemelkedésről nagyon megfelelőnek tartom Caruso hangjához.

Mindnyájunkkal kezét fogott és a börtönőr kivezetett minket a fogház udvarára. Ezek az apacsok! Ezek a párisi apacsok!

De már szinte el is tértünk kissé tárgyunktól.

Arról volt tehát szó, ugyebár, hogy ez a különös nő két fejjel jött a világra. A tudósok megállapították még hozzá, hogy mind a két fej egészen külön van, nincs összenöve, két nyak tartozik hozzá, két váll, mindegyikhez külön, két törzs és kétszer két kéz és kétszer két láb. És sehol sincsenek összenöve. Egészen külön vannak. Egészen külön. Nem is ismerik egymást. Az egyik itt él Berlinben, a másik Hamburgban. És ez születésük óta így van. Hihetetlen!

Izzadva, lihegve mentünk ki az utcára. Csak úgy folyt rólunk a víz. Mind több és több lett, végre elöntötte az úttestet és lefolyt a folyópartra. Egész tengerré lett. Evezünk, evezünk, egyszerre csak kidugja fejét a vízből, odaugrik hozzám és boldogan megölel:

— Itt vagyok! Itt vagyok!

Rögtön ráismertem! Oh, persze, hiszen erről akartam beszélni, — na végre eszembe jutott! Hála! Hála!

Fiumében, a moló közelében ma reggel, fürdés közben egy cápát vettek észre a halászok, amely...

(—inti)

A lecke

Főszolgabíró (a strájkoló aratókhoz.) Hát atyafiak, micsoda pernahajder tanított ki, hogy a zsandároknek ellenszegültök?

Aratók. — A méltóságos Károlyi gróf uraktól tanultuk, kérjük alássan.

Zavarban

— Csak maradj te Samu, drágám. Már úgy hozzászoktam mondani: Samukám.

— Majd hozzászoksz mondani: Sanyikám.

— No és talán a Sándornak mondjam, hogy Samukám?

A jelzőtábla

A fővárosban minden utcasarkon táblát fognak kiszögezni, ezzel a felirással: Vigyázz, ha jön a villamos! Ha igazán megszivlelendő intést akarnak a sarkokon elhelyezni, akkor tegyék ki ezt a vezető urak számára:

Vigyázz, ha jön a gyalogos!

Felelős szerkesztő: **Dr. MOLNÁR JENŐ**

Művészeti szerkesztő: **BÉR DEZSÓ**

Cs. és kir. udv. hangszergyár.**Sternberg Ármin**
és Testvére

BUDAPEST, VII., Rákóczi-út 60.

Képes hangszer-árjegyzék ingyen és bérmentve.

Minden kéznek a hozzáillő toll

Jólítható aranytollak

Legjobb gyártmányú
biztonsági szerkezetek.

árak 10 koronától kezdve

Kanitz L. és Fiai

Budapest, Dóczy-utca 12.

MARGIT GYÓGYFORRÁS
BEREGMEGYEa gyomor, belek, húgyhólyag, s különösen a légzőszervek
hurutos bántalmainál igen jó hatású még akkor is, ha vér-
zések esete forog fenn.Megrendelhető: **ÉDESKUTY L.-nél** BUDA-
PESTEN és a forrás kezelőségénél **MUNKÁCSON**.**ZSÁKOT, SZŐLŐKÖTŐZŐ**
ZSINEGET, fonalat vásároljon **FISCHER-féle**
PONYVÁT, zsák- és ponyvagyárban Budapest,
Nádor-utca 31-33. A Fischer-féle
szőlőkötöző fonál jobb és ol-
csóbb mint a raffia.
Tessék ajánlatot kérni!**Vegye a legjobbat,**a „SMITH BROS“
írógépFaragó Testvérek, Budapest,
VI., Nagymező-u. 8.

Bemutató díjtalan!

„Abadie“ sarok

— Hogyan esinélod csak azt, hogy ilyen erős szélben is tudsz
cigarettaezni?— Abadie-hüvelyeket veszek. Ezek mindig egyformán égnek,
ezek a marshoz való igazi cigaretta!**Fájós lábúak viseljenek**
szabad, lúdtalpfűzöt

Egyedüli készítőik:

Székely és Társa

Budapest, IV. ker., Múzeum-körút 9. szám.

Kérjen ismertetőt.

Bajos ajándékot 100 címet
küldünk bárkinek postafordul-
tával ingyen és bérmentve, ha
árjegyzékünk szétküldésére(csak vidéki városokból, fővárosokból nem) küld magán- vagy államhivatalnokok,
tanítók, főpapok, gazdászok, gazdasági tisztviselők, gyárosok, jól szituált magánhivatal-
nokok, kereskedők és iparosok stb. lakásáról vagy azok környékéről tisztán és olvas-
hatóan írva egy ív papírosra**Leop. Weiss, Wien, II., Hofenederg. 1. I.** Hamis vagy helytelen címzés az aján-
dék elvesztését vonja maga után.Lapunk előfizetői az esetleg elmaradt
példányokat a kézbesítőpostánál az e
célra rendelkezésre álló nyomtatványon
díjmentesen reklamálhatják.**JORICIN**

igen kellemes ízű

RICINUSOLAJBiztos hatású, enyhe, ideális hashajtó-
szer, nem avasodik.

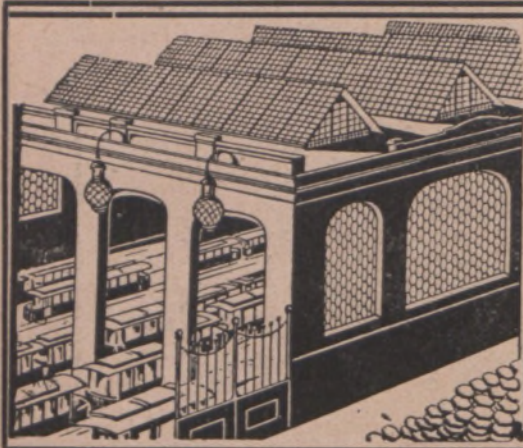
Kis üveg 60 fillér, nagy üveg 1 korona.

Készítik:

Basch és Szamossy gyógyszerészek

BUDAPEST, VIII., Rákóczi-út 25.

Kapható minden gyógyszertárban.

ÜVEGIPAR R.-T.

EZELETT SIEMENS FRIGYES
NEUSATTL, ELBOGEN MELLETT.

KÉPVISELI: BOLGÁR PÁL, BUDA-
PEST, V., AULICH-U. 8. (Szabadság-tér.)
TELEFON 8-88.

fényátbocsájtó falfelületeihez és boltzataihoz. — **Üvegtető-cserép**, sík és hornyolt, minden alakban. **Padozati üveglap** drótbéléssel és enélkül, különféle kiképzésben, nagyságban és 15—40 mm. vastagságokban. **Nyersüveg** sík és bordázott. **Fényképcsésze** üvegből. Jelzőüveg vasutak részére. **Védőüveg vízállás-mutató készülékhez.** **Üvegtető** cégtáblához és egyéb feliratos táblához stb.

Drótüveg sík és bordázott kivitelben, csaknem teljesen fehér színben. 4—5 mm. vastag műhelyablakok céljára, 6—7, 8 és 10 mm. vastag mindenféle felülvilágítóhoz, 15—30 mm. vastag padozatok céljaira. Mindenütt a legjobbnak és szilárdságban felülmulhatatlannak bizonyult. — **Fuvott és préselt kivitelű üreges, kiváltható üvegtégla**, törvényesen védve, veranda, télikert, kioszk, előtétő, fürdő, kórház, jéggyár, jégverem, erjesztőkamra, palackozópince, vágóhid, pályaudvar, mozdonyzsin ipartelep stb. ablakaihoz.

MAGYARHON ELSŐ, LEGNAGYOBB ÉS LEGJÓBB HIRNEVŰ ÓRAÜZLETE.

Alapítottott
1847.

Bräusweller János
Szegeden. Cs. és kir. királyi igazgatóságon
szőlő-éremnemes- és művészi felügyelőség
a reménytelő ingátságának
stb. stb.

ÓRAK. ÉKSZEREK 10-évi jótállással
RÉSZLETFIZETÉSRE

Képes árjegyzék bérmentve. Javítások pontosan eszközöltetnek.

Ok

— Mondja kérem, voltaképpen mért vált el a felelőségtől?

— Csak azért, hogy életemben legalább egyszer engemet is irigyeljenek.

Képes-e ez az ember az Ön életsorsát előre megmondani?

Gazdag és szegény, kicsiny és nagy, valamennyi keresi tanácsát üzleti és házassági ügyekben, barátokat és ellenségeket illetőleg, változásoknál, spekulációknál, szerelmi ügyeknél, utazásoknál és az élet minden vonatkozásában.

Sokan azt mondják, hogy az életükre vonatkozó mozzanatok csodálatos pontossággal jósolta meg.

Írás megítéléseket csak nagyon rövid ideig ingyen adunk és küldünk meg minden olvasójának.

Föllebbent végre az a misztikus fátyol, mely a tudományt a régiek előtt titokzatosan elfödte? Lehetséges volt olyan rendszert kitalálni, melynek segítségével meg lehet pontosan állapítani minden ember jellemét és képességét és lehetséges életét úgy vázolni, hogy tévedéseket megelőzessen és a neki kínálkozó alkalmat előnyére ki tudja aknázni?

Roxroy, aki 20 év óta mélyedt el a titkos tudományok miszteriumába és a jóslás módjait tanulmányozta, úgy látszik fölülmulja minden elődjét.

Nagytisztelendő Haszkarl P. C. H. ph. dr. lelkész úr, az evang. lutheránus Szt. Pál-templom hitiszónoka, egy Roxroy tanárhoz intézett levelében a következőket mondja: „Ön bizonyára a legnagyobb specialista és mester a szakmájában. Mindenki, aki tanácsot kér Öntől, bámulni fog az Ön jóslatainál kifejtett ember- és tárgyismereteinek pontosságán és tanácsán. A legszkeptikusabb is, ha egyszer Önnel levelezett, újra és újra ki fogja kérni tanácsát”.

Ha Ön Roxroy készséges ajánlatából hasznot akar és olvasásra próbaképet egyetmást díjtalanul óhajt, küldje be neki születésének napját, hónapját és évét, továbbá, hogy ön férfi, asszony-e vagy kisasszony és írja le az alábbi verset sajátkezüleg:

Hallottam arról, beszélnek róla, Ezért önhöz fordulok most:
Hogy ön a sors könyvébe lát. Küldje nekem jó tanácsát.

Írja meg nevét, születési évét, napját, hónapját és címét pontosan. Küldje 25 filléres portós levélét következő címre: Roxroy Dept. 4039 A Nr. 177a Kensington High Street, London, W., Anglia. Tetszés szerint tehet a levélbe 60 fillér értékű magyar bélyeget is porto, irásköltség stb. fejében. De pénzt ne mellékeljen a levélhez.

Pyramis és kereszt alakú

sirkövek

mélyen leszállított árban kaphatók

Blum Lajos sírkörraktárban Budapest, VII.,
Köztemető-út 4. Tel. 91—76.

Ugyanott művészi siremlékek állandó kiállítása.

Riessner-kályhák,

a világ legjobb és használatban legtakarékosabb folytonégői. Egészségi szempontból a legideálisabb rendszer.

Egyszeri betüzeléssel egész télen ég, miáltal a sok fáradsággal és költséggel járó mindennapi betüzelés megtakaríttatik. Látható tűz, eredeti biztonsági szabályozó.

Gázömlés vagy robbanás teljesen kizárva, ellenben mindig egyenletes és egészséges melegség, különösen a szoba alsó légrétegeiben is.

Egyedüli elárúsítás, nagy választék és raktár:

RINGEISEN TESTVÉREK

cégnél

Budapest, V., Hold- és Báthory-utca sarkán.

Képrejtvény

Jutalma a BORSSZEM JANKÓ 1912-re szóló naptárának egy példánya. A BORSSZEM JANKÓ 2329. (30.) számában közölt képrejtvény megfejtése:

Az ördög nem alszik

A helyes megfejtést 177-en küldték be. Nyertes a *Nezsideri Társaskör* lett, amely megkapja a naptárt, ha a kiadóhivatalnál mint a BORSSZEM JANKÓ előfizetője igazolja magát. — A megfejtések a lap szerkesztőségébe küldendők.

Kiadó-tulajdonos: A Borsszem Jankó lapkiadó-részvénytársaság. Szerkesztőség: IV., Egyetem-utca 3. Kiadóhivatal: VI., Izabella-utca 94. Előfizetési ár: Egész évre 16 K. — Fél évre 8 K. — Negyed évre 4 K.

Egyes szám ára 36 fillér. Megjelenik minden vasárnap.

Telefon-szám: 110—14.

HALTENBERGER, KASSA

Fennáll 1810 óta!

Fennáll 1810 óta!

Ruhafestés, vegytisztítás

Elsőrangú, legrégebbi országos hírű cég

Külön osztály gyászruhák festésére.

Postacím: Haltenberger Béla postafiókja, Kassa.

SCHMIDTHAUER-féle

Használata valódi áldás gyomorbetegségeknek és székszorulásban szenvedőknek.

Igmándi

keserűvíz

Az elrontott gyomrot 2—3 óra alatt teljesen rendbe hozza.

Kis üveg 40 f. Nagy üveg 60 f.

„Renault”

az örökké tartó automobil”

Hazai Automobil Részvény-Társaság

Budapest, V., Bálvány-utca 12. sz.

Lawn-Tennis

INGEK
SAPKÁK
ÖVEK
NADRÁGOK
HARISNYÁK

Kollós J.

cégnél

Dorottya-u. 10

Budapesten.

Bristol-szálloda

Budapest, Dunapart

Legelső rangú szálloda. — Nagy fedett etkező és kávéházi terasz

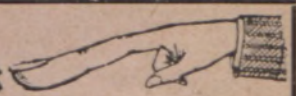
INGYEN KAP

teljes fehérnemű-fölszerelést mérték után a legfinomabb anyagból az Ön monogrammjával!!! Minden elszakadt darabot ingyen újjal cserélünk ki.

Általános fehérneműgyár és tisztító-intézet m. sz. Központi iroda:

Budapest, V., Zoltán-utca 11. — Kérjen — prospektust!

Uraságoktól levetett férfiruhák

legnagyobb üzlete, DOROGMA,

V., Erzsébet-tér 12 és Váci-körút 4, I. és II. emelet.

Az összes cikkek a legjobb állapotban, mérsékelt árban kaphatók. Ugyanott igen finom szalon- és frakk-öltönyök kölesön adatnak.

Sippal, dobbal, trombitával
Bivlak ide, magyarom.
Nem kell ide szurony, puska,
Semmilyen karhatalom.
Elég erős vagyok magam,
Jókedvem a szuronyroham,
Országot meghódolni kész, —
Nem láttatok még ily vitézt.

A Borsszem Jankó előfizetési díja negyedévenként
4 K; kiadóhivatala: Budapest, VI., Izabella-u. 94. sz.

Probléma

— Szegény kis árvám, mi lesz belőled, ha én is meghalok?

— Ejnye, edés apám, hát már elfelejtette, hogy bojtárgyerek akarok lenni.

BENCZE

FIKUZLET: IV. KORONAHÉRCZEG U. 8.
FOUZLET: IV. VÁCZI UTCA 2.

Az iskolában

„Volt egyszer egy királyfi — és Goethe így dalolja:
Övé volt a világon a legnagyobb bolha.

No mondd, Kovács, de gyorsan, miért volt néki kinja?”

— „Mert volt... illetve nem volt szegénynek Zacherlinja.”

HA ÓSZÜL A HAJA

használja a hírneves **STELLA-VIZET** mely nem fest,
HANEM A HAJ EREDETI SZINÉT ADJA VISSZA.
Kapható egyedül: **ZOLTÁN BÉLA** gyógyszer-tárában.

2 kor.
üvegje

ő cs. és kir. Fensége József főh. udv. száll.

Budapest, V., Szabadság-tér

Postai sétőküldés naponta kétszer.

2 kor.
üvegje

Pályázat amatőr-fényképekre. A „Háztartás” Kürthy Emilné népszerű gazdasszonyi lapja pályázatot hirdet olyan amatőr-fotografiákra, melyek tárgya a háztartás körébe tartozik. A kertészet, baromfitenyésztés, konyha stb. keretében lejátszódó tipikus jelenetek, megörökítésre érdemes háztartási tárgyak, foglalkozások, valamint elterjedésre méltó tenyészállatok képei a legkívánatosabbak. A pályázatra szánt fotografiák 1912. szeptember 10-ig a „Háztartás” kiadóhivatalába küldendők. Az eredményt a „Háztartás” okt. 10-iki számában teszik közzé, s a három legsikerültebb fotografia értékes díjakat nyer. A „Háztartás” előfizetési díja 1/4 évre 3 korona. A kiadóhivatal (Budapest, VI., Eötvös-utca 36) kívánatra bárkinek szívesen küld mutatványszámokat.

CIMBALOM

Legjobb szabadalmazott acélszerkezettel, melynek hangja, hangtartása csodásan jónak bizonyult, részletfizetésre is kaphatók. — Gramofonok kiváló művészlemezekkel, hegedűk, fuvolák, harmoniumok stb. — Számos kitérés, aranyérmek stb. a jó munkáért. A modern szektakaró pedál, acélszerkezetek stb. feltalálója. — Arjegyzéket kívánatra ingyen küld

MOGYORÓSSY GYULA

kir. szab. hangszergyár,
Budapest, VIII., Rákóczi-út 71. sz.

A cigaretta csak akkor jó, ha a papir **RATIO**

Valódi francia és amerikai gyártmány eredeti csomagolásban. Orvosilag ajánlva! Feltétlen biztos! Ára tucatként 2—16 K. „Auto Vaginal Spray“ a legmodernebb és legkényelmesebb női óvőközlőlegesség. Ára 15 K. Svét-küldés titoktartás mellett. Kérje inkább legújabb képes árjegyzékemet.

gyen és bérmentve 3000-nél több ábrával ellátott legújabb képes árjegyzékemet.
KELETI J. Budapest, IV., Koronaherceg-utca 17. szám.

A cigaretta csak akkor jó, ha a papir **RATIO**

Kedves mama, rosszul vagyok.

Azt hittük, a hegyi levegő használ majd, az orvos azonban azt mondja, hogy inkább tengerre kellett volna mennem! Most azonban már itt vagyok s az állapotom nem engedi, hogy mindjárt elutazzam innen. Kérlek, küldj azonnal néhány doboz valódi Fáy-féle szódéni ásványpasztillát, ez mindig használt nekem és enyhítette a bajomat. Remélem, ha lesz szódénim, elbirom majd a hegyi levegőt is. Egy doboz szódéni ára 1 korona 25 fillér.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Dongó. Ha úgy van, akkor csak a saját termeléséből kérünk. A mostani küldeményből nem futotta ugyan egy szakajtóra való, de azért nincs okunk panaszra. — **B. L.** Az alapos, tudós leírás becsületére

válhatna a legkomolyabb etnográfusnak is. A rébusz gyöngye. — **L. F.** A dörzs-vers nagyon mulatságos, de — sajnos — elfelejtett mellékelni hozzá egy gyufaskatulyát. Így nem szikrázik eléggé. — **B—d.** (Kevchäza.) Szatirairásra való hajlama megvan, de a kifejezés eszközeivel még nem rendelkezik. Várjuk a vidámabb folytatást. — **Csavargó.** Ön attól tart, hogy valami gyanusat utalványozunk ki. Hát azt, amire gondol, semmiesetre. Egyáltalán nem vagyunk szigorúak, látva, hogy saját magával szemben elég elfogulatlan. Rövid megjegyzésünk tehát: az adoma régi, a másik dolgozat kaptafás. Ha jobb telik, jelentkezék. — **Vell.** Gyöngye és erőltetett humorkája fejében mindjárt mint a B. J. munkatársa óhajt tetszelegni? Miért e nagy hamarság? Elsőbb lássuk a talán még lappangó értékeket, — a diszes névjeggyel még jócskán ráér. — **b. j.** Kár, hogy az ötletet és a formát erre a témára pazarolta. Föltétlenül várjuk a jóvátételt. — *Több levélről a jövő számban.*

A kellemes biztos könnyed

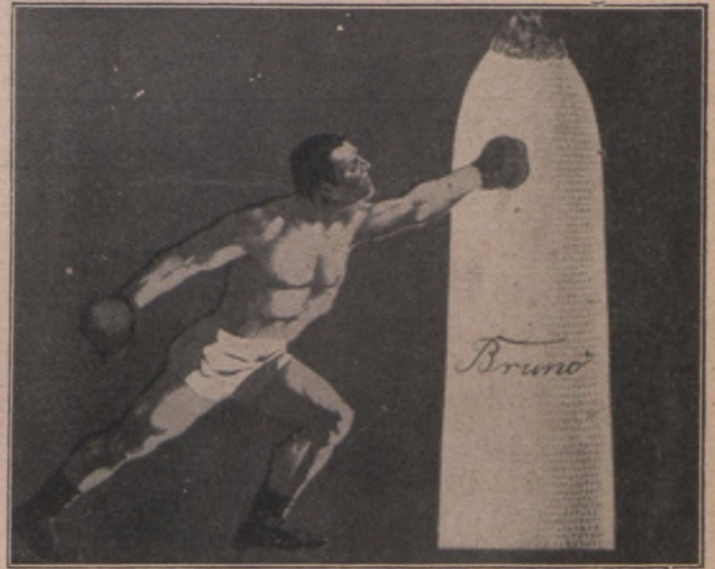
JÁRÁS TITKA

a valódi

PALMA

KAUCSUK-CIPŐSAROK

Használjon Bruno-izzótestet!

Kapható mindenütt.

Világkönyvtár Egy-egy 300-400 oldalas kötet ára bekötve 1 korona 90 fillér.

— Most jelent meg! —

FRANCE ANATOLE:

A fehér kövön

Fordította: Czóbel Ernő.

Három nagy kultúra találkozik ebben a könyvben: az antik világ, a mai társadalom és a jövő utópiája. Csodálatos tudással és ragyogó szellemességgel világít bele a régi görög-római időkbe, a kereszténység kezdetébe és elkövetkezendő időkbe.

KRONDORFI A LEGJOBB NYÁLKAOLDÓ GYÓGYVIZ
A gyógyi kénes forrás főraktára: V., Zoltán-utca 10.

TELEFON
☎ 162-84 ☎

HAZÁNK BÜSZKESÉGE A

TELEFON
☎ 162-84 ☎

BORSZÉKI ÁSVÁNYVÍZ

Légző és emésztő szervek hurutos bántalmainál, angolkóránál, a vese és hólyag megbetegedéseinél páratlan gyógyital!
Természetes! • Szénsavdús! • Baktériummentes!

Megrendelhető Magyar Ásványvíz Forgalmi és Kiviteli Részv.-Társ.-nál Budapesten, VI. kerület, Teréz-körút 42. szám
Telefon-szám 162-84

BACHRUCH A. ezüstárúgyára

cs. és kir. udvari és kamarai szállító

Budapest, IV., Királyi Pál-utca 13. szám.

A gyári épület földszinti diszhelyiségeiben állandó eladás nagyban és kicsinyben legolcsóbban szabott eredeti gyári áron.

MATTONI-FELE
GISSHÜBLER
természetes
égyvényes
SAVANYÚVÍZ.

VILÁGKÖNYVTÁR.

☛ Most jelent meg ☛
KROPOTKIN:

EGY OROSZ FORRADALMÁR EMLÉKIRATAI

Fordította: GERGELY GYÖZÖ.

A két kötet ára vászonkötésben 3 korona 80 fillér.

Első sorban álló, róppant tudású ember élete tükröződik e könyvben. A régi Oroszország patriarkális életét és a modern Európa osztályharcait, az udvari élet fényét és a börtönt, a száműzetés kínjait, a cár és nagyhercegek életét és a proletársorsokat tárja drámai fordulatosággal az olvasó elé.

— 'sszusom, mondom a nacságámnak, milyen lekordot érnek egynémely dámák a tojalet-adósságaikkal. Erre az én nacságám azt felelte, hogy az mind szép, de mi is komilfó delnök vagyunk, mert mi meg csakis báreszgeld vesszük a csipkét és selymet ELSNER OSZKÁR-nál a Párisi-u. 3 alatt.

Elsner Oszkár Budapest, IV., Párisi-utca 3. szám.
Fiókjai: VII., Rákóczi-út 32,
II., Fő-u. 52, IV., Kecskeméti-u. 14.

Patkányok, egerek,

mezei egerek, höresögök, vakondok, ürgek stb. néhány óra alatt jótállással kipusztíthatók mérgek nélkül „Vulkán-kockák” által. Kapható 3, 6 és 10 koronás eredeti dobozok. Reiner Géza BUDAPEST, VI., Csengeryban használati utasítással. Reiner Géza utca 84. Telefon: 83-80. Ugyanott patkányok és egerek teljes kiirtása olcsón, jótállással vállalatik.

KRIEGLER D.

IV., Károly-körút 24. szám. Félémelet.

Brilliáns ékszerek,
arany- és ezüstárúk.